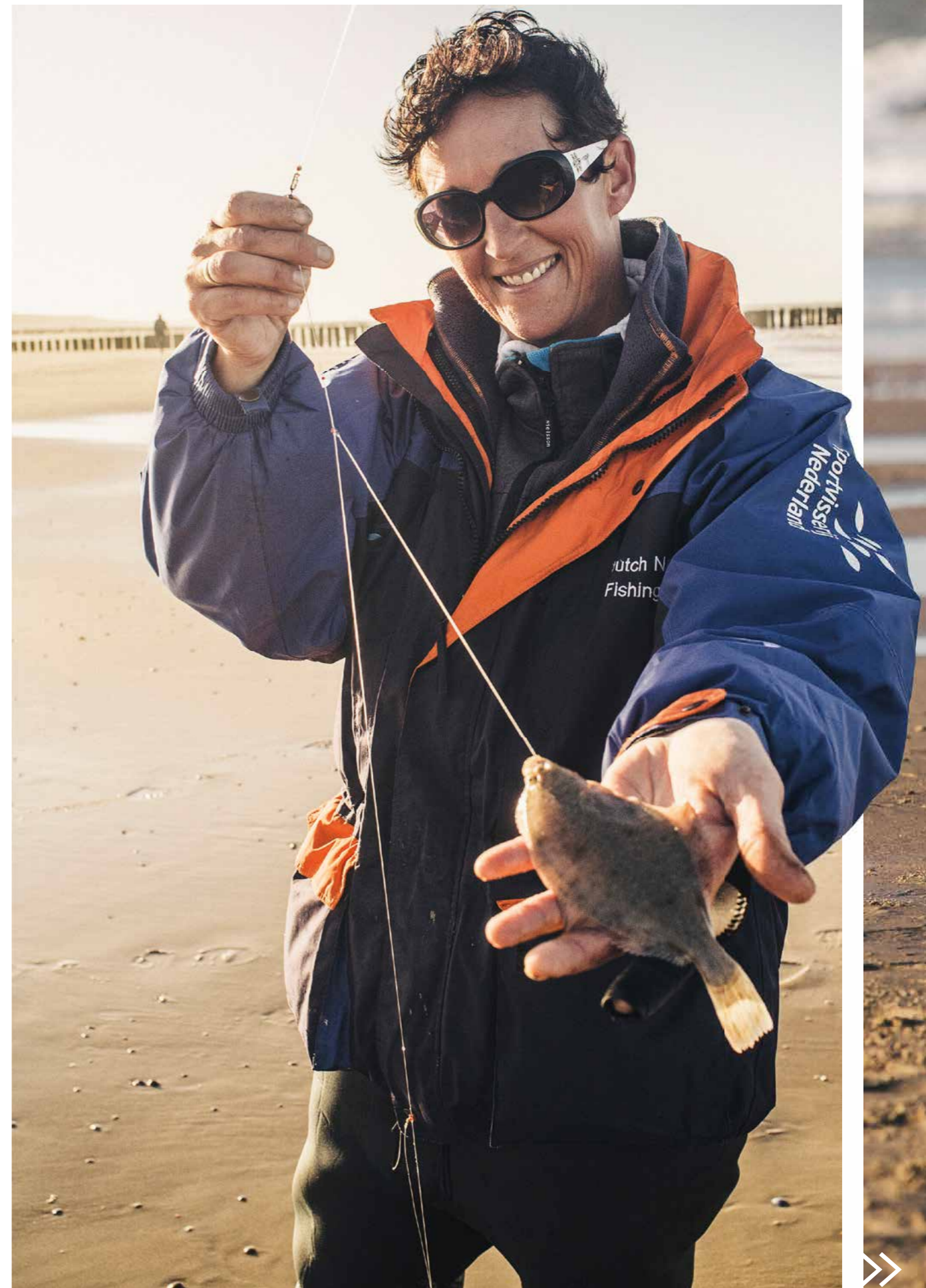

FIRST LADY

VAN DE ZOUTE WEDSTRIJDVISSERIJ

Ze is slim, stoer en werpt verder dan veel mannen. Linda van de Velde kreeg het zeevissen dan ook als kind al met de paplepel ingegoten. Inmiddels behoort de 'first lady' van de Nederlandse zoute wedstrijdvisserij tot de beste zeevissende vrouwen ter wereld.

TEKST: ED STOOP > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG > ILLUSTRATIE: EMIEL VAN DIJK

Het strand van Domburg is het toneel van deze reportage. Dit is namelijk Linda's favoriete plek.

Hier werd de geboren en getogen Zeeuwse in 2012 wereldkampioen Kustvissen met de Nederlandse damesploeg. "Bovendien kom je op dit 'vlakke' strand vrijwel nooit vast te zitten aan obstakels en valt er hier altijd wel een visje te vangen." We geloven haar als kersverse winnaar van de Topcompetitie Kustvissen Dames graag, maar hebben gezien de harde wind en een zee die daarvoor compleet op zijn kop staat toch zo een beetje onze bedenkingen bij deze bewering.

SCHUIMKOPPEN

Dat de zee wit ziet van de schuimkoppen, lijkt Linda niet te deren. Vol vertrouwen tuigt ze haar hengel op. Een witte strandstok van 4,5 meter lengte en een optimaal werpgewicht van 150 tot 175 gram. Op dit werpkanon bevestigt ze een bigpit

molen waarvan de spoel tot de rand is gevuld met 16/00 (!) nylon met een tapse voorslag. "Het is even kijken of het met zo'n dunne hoofdlijn gaat lukken in deze ruwe omstandigheden", zegt Linda. "Maar een dergelijke lijndikte heeft als voordeel dat je verder kunt werpen. Bovendien zijn die dunne vislijnen van tegenwoordig hartstikke sterk."

WERPKUNSTEN

Ondanks de ruwe zee wil Linda het met een werplood zonder ankers proberen. Maar voordat ze het aas op de haken van de onderlijn rijgt met behulp van een aasnaald, maakt ze eerst een proefworp vanaf de waterlijn. Daarbij houdt Linda als linkshandige de hengel als een waar speerwerpster bijna haaks achter haar, om het werpgewicht vervolgens met een geweldige atletische zwaai richting de einder te jagen. We zijn danig onder de indruk van haar werpkunst. "Dat heb ik geleerd van 'Big Danny' Moeskops, de beste caster van België", zegt ze

trots. Even later zoekt de onderlijn met op de haken een 'smakelijke' combi van zeepieren en slikzagers dezelfde richting op.

VAN JONGS AF AAN

Haar vader Jaap nam Linda als jong meisje al mee naar de zeedijk van Tholen – toen nog een fantastische plek waar je volop platvis ving. Daar legde ze de basis voor een glanzende carrière in de zoute wedstrijdvisserij. Toch waren er ook de nodige jaren dat Linda de hengels een poosje uit het oog verloor. Als puber en jong volwassene viste ze zelfs een tijd niet meer! Tot ze op een gegeven moment met een vriendin afsprak om te gaan zwemmen en zonnen aan de zeedijk en in een opwelling besloot om ook een hengel en portie zeepieren mee te nemen. Toen was het hek van de dam en vlamde de liefde voor de zeehengelsport in alle hevigheid weer op.

GIERENDE STROMING

In de tussentijd dat Linda haar verhaal doet, heeft ze de montage al drie keer binnengedraaid. Als gevolg van de zware branding en stroming spoelen het lood en de onderlijn telkens binnen een mum van tijd zo ongeveer het strand op. "Ondanks de dunne diameter van de nylon hoofdlijn is dit geen doen", besluit Linda dan ook. Daarom maakt ze een tweede hengel gereed met een iets dikkere lijn (22/00 nylon) op de molen en lood voorzien van klapankers. "Als dat niet blijft liggen, weet ik het ook niet meer", roept ze na weer zo'n spectaculaire 'off the ground worp' boven de gierende wind uit.

WEDSTRIJDEN

Terwijl Linda de haken van de paternoster opnieuw beaast, praat ze honderduit. Over het feit dat ze eigenlijk pas in 2003 is gaan wedstrijdvisserij. "Daarna ging het vrij snel. Mijn eerste WK viste ik in 2006. Daar wonnen we zilver met

TIJDENS EEN NK IN DE DINTELHAVEN VING LINDA AAN EEN HAAKJE 6 EEN HEUSE KABELJAUW VAN 74 CM

>> ORDE EN STRUCTUUR

Slecht voorbereid vis je veelal ook een slechte wedstrijd. Zorg dus dat je materiaal altijd tip-top in orde is. "Onderlijnen liggen dus niet los en in de war in de tas of viskist, maar wikkel je keurig om rolletjes van foam. Op die rollen schrijf je ook de haakmaat, lijndikte, enzovoort." Wees ook voorbereid op verschillende omstandigheden. "Dus werpgewichten zonder ankers voor extra verre worpen en exemplaren met ankers voor als het stroomt. Een kokertje met dunne aasnaalden voor slikzagers en kleine zeepieren en dikke(re) naalden voor grover aas. Extra molenspoelen met verschillende lijndikte en ga zo maar door."

>> FAVORIETE AAS

Bij wedstrijden geeft Linda de voorkeur aan zwarte zeepieren en slikzagers – of een combinatie van die twee – als aas. "Maar ook witte slikzagers (witjes) kunnen soms het verschil maken. Vooral als het gaat om bot en er op een zandbodem wordt gevestigd." Verder is het belangrijk dat je het aas altijd goed verzorgt. "Zorg dat het droog en stevig blijft door dit steeds in verse, droge kranten te verpakken. Daarbij heeft mijn aasdoos drie vakken waarin zeepieren, slikzagers en witjes strikt gescheiden van elkaar liggen. Let erop dat je dit ook zo houdt."

Bij de zoute 'wedstrijdtop' is een 16/00 hoofdlijn zeker geen bijzonderheid meer.

'DE GEEP IS MIJN FAVORIETE VISSOORT: DAT IS ZO'N GRAPPIGE VIS OM TE ZIEN EN OOK ZO LEUK OM OP TE VISSEN EN TE VANGEN!'

het team. In mijn carrière heb ik verder drie nationale titels gewonnen en een collectie van zeven Delftsblauwe borden aangelegd. Maar het hoogtepunt was natuurlijk de wereldtitel in 2012." Toch is er zo vlak na het WK Kustvissen in Portugal ook nog de teleurstelling van de vierde plaats met de Oranje dames. "Door een slechte laatste wedstrijd stonden we uiteindelijk helaas met lege handen."

ZUID-AFRIKA

Dat Linda door dit ietwat tegenvallende resultaat ook haar eerste plaats op de individuele wereldranglijst verspeelde, is jammer maar zeker niet haar grootste zorg. "De koppositie heroveren is een kwestie van goed presteren in grote internationale wedstrijden. Zoals bij het WK Kustvissen over twee jaar in Zuid-Afrika. Daar zou ik heel graag aan meedoen. Dat land is namelijk het mooiste zeevisland dat ik tot nu toe

heb bezocht: een prachtige visserij met grote vissen in een schitterende omgeving. Dit soort dingen maken dat ik nog altijd geweldig veel plezier beleef aan het zoute wedstrijdvisseren."

TOCH NOG VIS

Op de visserij in eigen land aan de haar zo vertrouwde Zeeuwse kust is ze echter ook nog lang niet uitgekeken. Dat blijkt wel als ze kans ziet om uit de kolkende schuimmassa – die de Noordzee tijdens deze reportage is – toch nog een botje op de kant te toveren. Hoewel de platvis van een bescheiden formaat is, brengt de vangst een brede glimlach op haar gezicht. "Het was zeker niet gemakkelijk, maar daarom is de voldoening des te groter", besluit Linda het passende slotakkoord van deze stormachtige strandsessie. Een visloze reportage met een vrouw van haar kaliber was immers ondenkbaar geweest.

>> NET ACHTER DE BRANDING

Mannen zijn fysiek sterker dan de meeste vrouwen en willen daarom nog wel eens consequent zo ver mogelijk werpen en vissen. Daarbij vergeten ze echter nogal eens dat tussen hun voeten en die meer dan honderd meter ver ook vis zwemt – vaak meer dan je denkt. "Als vrouw kun je hier heel slim op inspelen door net achter de branding te vissen. Daar vang je dikwijls botten en zeebaarsjes, terwijl er ver weg soms alleen wat schar en wijting zwemt. En wat is er mooier dan de heren een poepie te laten ruiken door in de branding te peuteren?!"

LINDA'S STRANDMONTAGE

